

СРПСКА ЕНИЦИЈАЛОГИЈА

СРПСКА ЕНЦИКЛОПЕДИЈА

Том II

В – Вшетечка

МАТИЦА СРПСКА
СРПСКА АКАДЕМИЈА НАУКА И УМЕТНОСТИ
ЗАВОД ЗА УЏБЕНИКЕ

НОВИ САД – БЕОГРАД 2013

квалитета и здравствене исправности на-
мирица животињског порекла, као и хра-
не за животиње. **В. с. и.** координира рад
свих ветеринарских станица на територији
округа Јужни Банат и учествује у спречава-
њу појављивања и сузбијању заразних
болести животиња. Институт од 2005. по-
седује међународни сертификат за уведен
систем квалитета СРПС ИСО 9001, а 2007.
обавио је акредитацију Сектора за лабо-
раторијска испитивања према захтевима
стандарда СРПС ИСО/ИЕЦ 17 025.

Пожаревац. Ветеринарско-дијагно-
стичка станица основана је 1953. Од 1969.
до 1989. радила је у оквиру Ветеринарског
института у Београду, а од 1989. до 1992.
под називом Регионални ветеринарски
 завод. Од 1992. ради под називом **В. с. и.**,
а његово епизоотиолошко подручје је те-
риторија Браничевског и Подунавског
округа. Овај институт има 16 запослених,
од којих су седам доктори ветеринарске
медицине различитих специјалности: два
епизоотиолога, два микробиолога, један
специјалиста за репродукцију, један пато-
лог и један специјалиста за живинарство.
Организационо, Институт чине два секто-
ра са по пет одељења, чији је задатак пра-
ћење епизоотиолошке ситуације, открива-
ње, сузбијање и искорењивање заразних и
паразитских болести, лабораторијска ди-
јагностика, утврђивање микробиолошке
исправности намирица животињског
порекла, микробиолошке исправности
хране за животиње, спровођење мера за
повећање плодности животиња, промет
вакцина, лекова и средстава за ДДД. **В. с.
и.** је увео стандарде СРПС ИСО 9001, као
и СРПС ИСО/ИЕЦ 17 025.

Ч. Русов

Приштина. У Приштини је 1946. осно-
ван Ветеринарски бактериолошки завод
који је отпочео са радом годину дана касније. Године 1952. овај Завод је регистро-
ван као Ветеринарски научноистражи-
вачки и дијагностички институт Косова
и Метохије, да би 1955. био преименован
у Ветеринарски институт Приштина. Од
тада пролази кроз различите облике дело-
вања и организовања, углавном као Завод
у оквиру Института (Ветеринарски ин-
ститут Београд, Институт за сточарство
и ветеринарство, Институт за научна ис-
траживања у пољопривреди и ветеринар-
ству, Биотехнички институт). Ботехнички
институт је 1981. укључен у састав Пољ. ф.
у Приштини, као организациона јединица
Институт за сточарство и ветеринарство.
Овај Институт остаје у оквиру Пољ. ф. све
до 2001, када је у Приштини почeo да ради
Пољопривредни и ветеринарски факултет.
У оквиру овог факултета постоји Департ-
ман за ветеринарску медицину који шко-
лује докторе ветеринарске медицине. Од
1991. до 1999. са седиштем у Косову Пољу,

као део **В. с. и.** у Краљеву, постојала је Епи-
зоотиолошка дијагностичка станица.

М. Ж. Балтић

Сомбор. После оснивања 1961. и више
трансформација, 1992. оформљен је као
Ветеринарски специјалистички завод, а од
1993. **В. с. и.** Основна делатност Института
обухвата активности у области ветеринар-
ске медицине, посебно лабораторијских и
клиничких испитивања у дијагностици
болести животиња, епизоотиолошким и
клиничким испитивањима, репродук-
цији и исхрани животиња, здравственој
исправности намирица животињског
порекла и хране за животиње, промет
биолошких препарата, лекова и опреме, као
и средстава за ДДД. Епизоотиолошко под-
ручје рада **В. с. и.** простира се на територији
шест општина: Сомбор, Кула, Врбас,
Апатин, Оџаци и Бачка Топола. Организа-
ционо, Институт се састоји из више секто-
ра и одељења: Сектора за лабораториј-
ска испитивања, Сектора за здравствену
заштиту животиња, Одељења за промет
биолошких препарата, лекова, опреме и
средстава за ДДД, Сектора за производњу
сточне хране и премикса, Сектора за про-
мет сточне хране, премикса и сировина за
производњу сточне хране, и Одељења за за-
једничке послове. Стручњаци Института
учествују у међулабораторијској сарадњи,
обављају сталну размену стручних иску-
става са стручњацима из других институ-
ција ветеринарске медицине и јавног здра-
вља, а редовно учествују и на стручним и
научним скуповима и саветовањима. **В. с.
и.** поседује међународни сертификат ме-
наџмента квалитетом по стандарду СРПС
ИСО 9001, а увео је акредитацију Сектора
за лабораторијска испитивања према зах-
тевима стандарда СРПС ИСО/ИЕЦ 17 025.

за епизоотиологију, један специјалиста за
репродукцију и вештачко осемењавање и
један специјалиста-магистар за патологију
животиња. У Лабораторији за испитива-
ња обављају се бактериолошка, серолошка
и паразитолошка испитивања клиничког
материјала животиња, микробиолошка и
хемијска испитивања хране животињ-
ског порекла, микробиолошка испитива-
ња хране за животиње и микробиолошка
испитивања лекова за животиње. У овој
Лабораторији раде двоје специјалиста из
микробиологије, двоје из контроле на-
мирица животињског порекла, као и 12
техничара ветеринарске медицине. У Слу-
жби за промет лекова ради један доктор и
један техничар ветеринарске медицине. **В.
с. и.** има од 2005. сертификован Систем ме-
наџмента квалитетом СРПС ИСО 9001, а
Лабораторија за испитивања има од 2006.
сертификован Систем менаџмента Лабора-
торије СРПС ИСО/ИЕЦ 17 025.

Ч. Русов

Шабац. Уредбом Министарства пољо-
привреде основана је 1952. Ветеринарско-
дијагностичка станица. Њени основни
задаци били су: дијагностика и сузбијање
заразних, паразитарних и узгојних боле-
сти, те унапређење и координација рада
службе ветеринарске медицине. Станица
је кроз различите облике организована, у
1993. прерасла у **В. с. и.** Делатност обавља
на епизоотиолошком подручју Мачван-
ског и Колубарског округа. На подручју
ова два округа налази се 14 општина са
више стотина производњачких и прерад-
вачких објеката (фарме, сељачка газдин-
ства, млекаре, кланице и фабрике сточне
хране), од којих око 200 имају уговорену
сарадњу са Институтом. Овај **В. с. и.** сара-
ђује и са осталим институтима, научним
институтима за ветеринарство, Факулте-
том ветеринарске медицине у Београду и
другим сродним установама у Србији. У
циљу постизања што бољих резултата на
унапређењу сточарске производње, мера
здравствене заштите животиња и рада у
области безбедности хране, **В. с. и.** је ор-
ганизационо подељен на три Сектора. Сек-
тор за здравствену заштиту животиња и
промет биолошких препарата има чети-
ри Одељења: за епизоотиологију и пато-
логију; за промет биолошких препарата;
за репродукцију, стерилитет и вештачко
осемењавање и за здравствену заштиту
живине. У Сектору за лабораторијска ис-
питивања су три Одељења: за микробио-
логију, имунологију и паразитологију; за
испитивање животних намирица и хра-
не за животиње, и за узорковање, пријем
узорака, прање и стерилизацију. Посто-
ји и Сектор за опште послове. На основу
Стандарда СРПС ИСО/ИЕЦ 17 025: 2006.
акредитована је лабораторијска испити-
вања за: микробиолошка, паразитолошка;

СРПСКА ЕНЦИКЛОПЕДИЈА

Издавачи

МАТИЦА СРПСКА, Нови Сад
СРПСКА АКАДЕМИЈА НАУКА И УМЕТНОСТИ, Београд
ЗАВОД ЗА УЏБЕНИКЕ, Београд

За издаваче

Проф. др Драган Станић
Академик Никола Хајдин
Драгољуб Којчић

Лекијори

Милена Микић Враголић, Вера Василић

Корекцијори

Вера Василић, Бранислав Караповић

Комијујерски слој

Редакција Српске енциклопедије

Припрема за штампу

Наташа Прибићевић, Александар Прибићевић

Технички уредник

Вукица Туцаков

Штампа

Службени гласник, Београд

Тираж 5.000

ISBN 978-86-7946-121-6

CIP – Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад
0 / 9 (497 . 11) (031 . 038)

СРПСКА енциклопедија . Том 2 , В-Вишетечка /
[главни уредници Чедомир Попов, Драган Станић]. - Нови Сад :
Матица српска ; Београд : Српска академија наука и уметности :
Завод за уџбенике, 2013 (Београд : Службени гласник). - 980 стр. :
илюстр. ; 30 см

Тираж 5.000.

ISBN 978-86-7946-121-6

а) Србија - Енциклопедије б) Енциклопедије, националне
COBISS . SR - ID 281167623

К.Б. 34922

